

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/162/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517208255
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517208255.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci žalobcu: A. Š., H.. XX.XX.XXXX, C. T. P. XXX, XXX XX T. P., zastúpeného: Advokátska kancelária Mgr. Peter Baran, advokát, IČO 50 280 899 so sídlom Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, a.s. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752 v konaní o zaplatenie 591,19 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy prvostupňového a trovy odvolacieho konania v celom rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 591,19 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 31.1.2017 až do zaplatenia na tom základe, že dňa 18.2.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 1.500,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01% a RPMN taktiež 70,01%. Tento úver sa zaviazal žalobca žalovanému vrátiť po dobu 42 mesiacov v mesačných splátkach po 80,37 eur s tým, že celková čiastka, ktorú sa zaviazal žalovanému uhradiť, činila 3.375,54 eur. Žalobca predmetný úver riadne splácal od 11.3. do 10.7.2014 v mesačných splátkach po 80,37 eur a následne požiadal o splatenie úveru, s čím žalovaný súhlasil a na základe jeho pokynov mu žalobca uhradil čiastku 1.691,48 eur, z ktorej mu žalovaný následne vrátil istinu 217,89 eur.

2. Žalobca považoval predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový z dôvodov, že v zmluve chýba termín konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba činí 70,01%, čím sa prieči dobrým mravom, RPMN nie je správne vypočítaná a taktiež chýba rozpis výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, ako aj adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti.

3. Mal teda za to, že keďže ide o úrok bezúročný a bezpoplatkový, žalobca zaplatil žalovanému istinu 1.875,44 eur (5x po 80,37 eur + 1.691,48 eur - 217,89 eur) a žalovaný mu poskytol v skutočnosti úver iba v sume 1.284,25 eur, a tak suma 591,19 eur predstavuje rozdiel a tvorí bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

4. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že uzavretá úverová zmluva má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona 129/2010 Z.z. a tvrdil, že na predmetný spor je potrebné

aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zmluva bola uzavretá ešte v roku 2014 a novela Občianskeho zákonníka zaviedla prednostné použitie občianskoprávných predpisov na spotrebiteľské právne vzťahy až od 1.4.2015 Zákonom č. 102/2014 Z.z., preto nie je možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate, aj keď by bol v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Taktiež namietal, že RPMN bola vypočítaná správne podľa vzorca uvedeného v Zákone 129/2010 Z.z. a pokiaľ sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, mal za to, že tento termín je vymedzený dňom splatenia poslednej splátky.

5. Zároveň pokiaľ sa týka nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keďže mal za to, že bol uplatnený neskoro, po zákonnej subjektívnej dvojročnej lehote.

6. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Žaloba a žalovaný uzatvorili dňa 18.2.2014 zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru vo výške 1.500,- eur pri úrokovej sadzbe 70,01%, predpokladanej RPMN 70,01%, a priemernej RPMN 46,30% s tým, že žalobca sa zaviazal žalovanému vrátiť celkom 3.375,54 eur, a to po dobu 42 mesiacov v mesačných splátkach po 80,37 eur a v zmysle čl. 8 zmluvy je zároveň inkorporovaná dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok zaplatiť za takéto poskytnutie služby odplatu vo výške 215,75 eur. Dohoda sa stala platnou dňom podpísania úverovej zmluvy a žalovaný reálne od žalobcu si z poskytnutého úveru 1.500,- eur odpočítal čiastku 215,75 eur bez ohľadu na to, že žalobca túto službu ešte vôbec nevyužil. V skutočnosti tak žalobca obdržal od žalovaného istinu 1.284,25 eur a uhradil 5x po 80,37 eur, pri predčasnom splatení úveru čiastku 1.691,48 eur, teda spolu uhradil žalovanému istinu 2.093,33 eur. Z tejto sumy žalovaný vrátil žalobcovi preplatok v sume 217,89 eur, takže rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú žalobca zaplatil, je 591,19 eur. Túto čiastku žalobca považuje za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

7. V predmetnej veci rozhodol Okresný súd Košice - okolie dňa 5.12.2017. Voči rozsudku podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Košiciach uznesením 9Co/113/2018 zo dňa 13.3.2019 zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

8. Podľa ust. § 1 ods. 2 Zákona 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

9. Podľa ust. § 2 písm. d) Zákona 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. K vytykaným nedostatkom úverovej zmluvy zo strany žalobcu, že zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a že neobsahuje ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd považoval za potrebné uviesť, že novelou zákona o spotrebiteľských úveroch, vykonanou Zákonom 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2018, v zmysle ktorej povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa § 9 ods. 2 písm. d) už len doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nevyžaduje ani uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Prijatie tejto novely bolo odôvodnené zosúladením právnych predpisov so znením smernice 2008/48/ES. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodov záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C 42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bírová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov. V článku 22 ods. 1 je uvedené, že členské štáty nesmú zasahovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od tohto ustanovenia smernice. Vychádzajúc z týchto predpokladov je zrejmé, že pri eurokomfortnom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) Zákona 129/2010 v znení účinnom k 18.2.2014, nie je potrebné trvať pri uvedení doby trvania úveru aj na uvedení termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom doba trvania úverovej zmluvy nemusí byť uvedená konkrétnym dátumom, ale stačí jej uvedenie spôsobom dostatočne určitým, nevyvolávajúcim žiadne pochybnosti. Pod pojmom „doba trvania zmluvy“ nemožno teda bezvýhradne rozumieť iba konkrétne určený dátum, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento údaj, t.j. obdobie, po ktoré zmluva trvá.

14. Tento údaj však musí byť obsiahnutý v písomnej zmluve v zmysle čl. 9 ods. 1 Zákona 129/2010, a teda ak takýto údaj vyplýva iba zo zmluvných dojednaní alebo všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú stranami sporu podpísané, ide o nedostatok náležitostí, ktoré má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd preto skúmal, či písomne uzavretá úverová zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a či je uvedený konkrétnym dátumom alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje tento údaj identifikovať. Medzi tieto iné spôsoby možno zahrnúť aj určenie počtu splátok úveru s uvedením minimálnej splatnosti prvej zo splátok, keďže na základe údajov o splatnosti prvej splátky a celkového počtu splátok je možné bez akejkoľvek pochybnosti identifikovať ukončenie doby trvania zmluvy.

15. Z úverovej zmluvy tieto údaje nie je možné zistiť; iba z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva, že zmluva bola uzatvorená na 42 mesiacov od 1.4.2014 do 1.9.2017. Tento údaj však nie je podpísaný žalobcom. Súd mal teda za to, že zmluva takýto údaj neobsahuje, preto je bezúročná a bezpoplatková.

16. K ďalšej námietke žalobcu, že zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), t.j. že neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov, súd považuje za potrebné uviesť, že súdna prax už tento problém vyriešila a otázku, že dohodnutá splátka úveru nemusí byť osobitná na splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov, taktiež riešila s prihliadnutím na Smernicu 2008/48/ES a je potrebné konštatovať, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v úverovej zmluve presne uvádzali rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018.

17. Pokiaľ sa týka RPMN a úrokov vo výške 70,01%, je potrebné uviesť, že tieto sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle NBS v kategórii Nové úvery pre domácnosti činila úroková sadzba v čase uzavretia zmluvy 11,16% a pokiaľ sa týka RPMN, z údajov zverejnených na webovom sídle Ministerstva financií pre 2. štvrťrok 2014 vyplýva, že pre úvery do 1.500, eur je zabezpečenie so splatnosťou do 5 rokov výška RPMN maximálne 44,06%.

18. Súd mal teda za to, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a teda sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde najmä vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozsudok NS SR 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009).

19. Je teda nepochybné, že výška úrokov a RPMN prevýšila oproti priemeru tieto úroky o viac ako 100%, ide teda o neplatnú dohodu o úrokoch, lebo odporuje dobrým mravom.

20. Tiež je potrebné uviesť, že žalovaný pri podpise zmluvy vložil aj ďalšiu zmluvu, a to dohodu o poskytnutí služby, uvedenú v článku 8.1 - 8.6 zmluvy. Jej podstatou je to, že ide o ďalšie náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, pričom úhradu tohto poplatku si žalovaný vopred zabezpečil tak, že žalobcovi poskytol úver vo výške zmenšenej o tento poplatok, pričom táto služba ešte ani nemohla byť využitá a zo zmluvy nie je možné zistiť, akým spôsobom bol tento poplatok vypočítaný. V tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá už bola vyhlásená rozsudkom Okresného súdu v Prešove vo veci 17C/56/2016 zo dňa 15.7.2016 a vzhľadom na to, že žalovaný sa mal zdržať používania tejto podmienky, dopustil sa porušenia ustanovenia § 53 a) Občianskeho zákonníka a ide o neplatnú dohodu, a teda aj výpočet RPMN nie je správny.

21. Ide teda podľa názoru súdu o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá v zmysle § 11 písm. b) Zákona 129/2010 Z.z. je bezúročná a bezpoplatková.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

26. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca prijal na základe úverovej zmluvy od žalovaného istinu 1.284,25 eur a vykonal úhrady vo výške 2.093,33 eur, z ktorých 217,89 eur mu žalovaný vrátil. Z tohto je teda zrejmé, že žalobca zaplatil žalovanému o 591,19 eur viac, ako mu bolo poskytnuté. Tým zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu o túto čiastku.

27. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Podľa ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

32. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka stanovuje kombinované premlčanie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojnásobná a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by boli ešte podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby a ktorej dĺžka je určená rozdielne od charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, je dĺžka 3 roky. Pre počiatok behu subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil.

33. Žalobca na pojednávaní dňa 5.12.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v danom prípade je možné spojiť so skutočnosťou, kedy žalobcovi jeho právny zástupca oznámil, že zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Z výpovede právneho zástupcu na pojednávaní dňa 5.12.2019 vyplýva, že žalobca sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, dozvedel až v novembri 2016 od svojho právneho zástupcu.

34. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vtedy, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodit' zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, pričom skutočnosť získania informácií tiež o právnej stránke možnosti domáhať sa vymáhania bezdôvodného obohatenia, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantná (porovnaj napr. uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.1.2018).

35. V právnej praxi tento názor pri posudzovaní nároku na vrátenie neprávom zaplatených úrokov alebo poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv viedol k záveru, že nakoľko sa znalosť zákona predpokladá,

spotrebiteľ disponuje už pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy skutkovými informáciami, čo v zmluve chýba alebo odporuje zneniu zákona, a preto pokiaľ plnil na základe zmluvy neplatnej z týchto dôvodov, už od počiatku plnil s vedomím skutočností, objektívne umožňujúcich poznať, že sa tým veriteľ na jeho úkor obohatil. V prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splýva s okamihom úhrady tej - ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil (uznesenie Krajského súdu v Košiciach vo veci 11Co/218/2018 zo dňa 15.8.2018). V záujme vyporiadania sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným súd predvolal na pojednávanie samotného žalobcu, ktorý sa však pojednávania nezúčastnil. Jeho neúčast' ospravedlnil iba právny zástupca z pracovných dôvodov.

36. Vychádzajúc z vyššie citovaného rozhodnutia, že v prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splýva s okamihom úhrady tej - ktorej sumy, ktorú mal nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatiť, súd konštatuje, že žalobca si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže poslednú úverovú splátku uhradil v júli 2014 a žaloba bola uplatnená na súde až dňa 6.4.2017, teda po dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. S poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovaným nebolo možné preto žalobcovi premlčané právo priznať a preto súd žalobu zamietol.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd preto rozhodol, že má nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu 100%.

38. Podľa ust. § 396 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

39. V danom prípade súd mal za to, že žalovaný bol úspešný aj v odvolacom konaní, preto mu priznal taktiež náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu 100%.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.